

N:o 55.

Uppläst och godkänd hos Första Kammarén den 11 Maj 1870.

— — — — Andra Kammarén den 11 — —

*Riksdagens underdåniga Skrifvelse, om ett tillägg till 11 Kapitlet
7 § Rättegångs-balken rörande delgifning af stämning.*

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 45.)

S. A. K.

Hos Riksdagen har i öfvervägande kommit, hursom gällande föreskrifter om sättet för stämmings delgifvande i vissa fall icke äro tillfredsställande. Då lagen i 11 Kapitlet 7 § Rättegångs-balken, såsom undantag från det allmänna stadgandet att stämning skall svaranden i händer ställas, medgifver att den må fästas å hans husdörr, såvida han håller sig undan, förty att han stämningen väntar, och veterligt är att han i häradet eller staden vistas, så förutsättes här en bevisning om anledningen till svarandens bortovaro, som i de flesta fall är omöjlig att åstadkomma; han kan dessutom fria sig från stämningen blott dermed att han begifver sig öfver häradsgåränsen eller ur staden, i hvilket fall, likasom när han är utrikes faren, omförmälda allmänna stadgande länder till efterrättelse. Det är dock icke möjligt, att iakttaga detta stadgande, när svarandens vistelseort är okänd, och förhållandet blir nästan detsamma, då han rest ur landet, äfven om upplysning kan erhållas om den ort, dit han begifvit sig.

I dessa fall är således genom gällande lag föga sörjdt för kärandens rätt, och behovet af en förändring härutinnan har under sednare tider framträdtt såsom en nödvändighet, synnerligast med afseende å den betydliga emigrationen från vårt land till Amerika.

Enär bruket att delgifva stämning genom dess kungörande i tidningarne icke är alldeles främmande för vår lagstiftning, samt någon tjenligare utväg att uti ifrågasvarande händelser få stämning kungjord ej lärer gifvas, synes detta stämningssätt lämpligen kunna här medgifvas. Till förekommande af missbruk torde det dock böra ankomma på domstolen att i hvarje särskildt fall på förhand pröfva, huruvida sådana omständigheter äro för hand, som betinga rättigheten att begagna nämnda utväg. Men förmånen af detta stämningssätt synes ej lämpligen kunna käranden förunnas, ifall svaranden vistas utrikes i Konungens eller rikets ärende.

I öfverensstämmelse härmed har Riksdagen för sin del beslutat ett tillägg till 11 Kapitlet 7 § Rättegångs-balken af följande innehåll:

»Är det ej kunnigt, hvar han sig uppehåller, eller vistas han utrikes utan att vara stadd i Konungens och rikets ärende, och finnes ej för honom ombud, som stämningen tillställas kan, då må Rätten förordna att stämningen genom allmänna tidningarne honom kungöras skall, och låte käranden den kungörelse i tidningarne införas tre gånger, minst fjorton dagar emellan hvarje gång och sista gången minst sex månader före den tid, som i stämningen svaranden förelagd är.»

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 11 Maj 1870.
